

Dr. Juhász Valéria¹ és Radics Márta²: A beszédértés, a hallás utáni szövegértés, a hallási figyelem fejlesztése játékosan

főiskolai docens

SZTE JGYPK Humántudományi Intézet, Magyar és Alkalmazott Nyelvészeti Tanszék¹

gyakorlati oktatói munkát segítő munkatárs

SZTE JGYPK Gyógypedagógus-képző Intézet²

A megszületésünktől kezdve a verbális (orális) kommunikációnak az auditív információszerzés az elsődleges forrása. Ennek fő szerepe az idő előrehaladtával, az írásbeliséggel kapcsolatos tudás növekedésével az írott kommunikáció javára némileg módosul. A mindennapi írott kommunikációban való részvétel aránya szerint egyeseknél a hangsúly teljesen el is tolódhat az írásbeli információ-, illetve élményszerzés javára, másoknál viszont életük végéig döntően az auditív forrás lesz a meghatározó. Különösen így van ez a diszlexiás, illetve olvasási nehézséggel vagy egyéb tanulási nehézséggel küzdő gyerekeknél, embereknél. A mindennapi gyakorlatban tapasztaltak alapján azt gondoljuk, hogy míg rengeteg időt és energiát felemészt (gyakran folyamatos kudarcokkal) a vizuális szimbólumok, a betűk dekódolása, illetve kódolása, addig alig fordítunk figyelmet arra a területre, ahol sikeresebben boldogulnának ezek a gyerekek, vagyis az erősségeik fejlesztésére. A szövegértés-fejlesztési stratégiák elsősorban írott kommunikátumok sikeresebb megértésére irányulnak, ugyanakkor nemigen találkozunk a pedagógiai/tanítási gyakorlatban a beszédértés megsegítésével, illetve a hallás utáni szövegértési stratégiák gyakorlatával, illetve módszertanával. A műhelyfoglalkozáson olyan játékos fejlesztő gyakorlatokat próbálunk ki, amelyek nemcsak a hallásértés-fejlesztésre, hanem a tanulástechnika megsegítésére, a figyelem- és memóriafejlesztésre, illetve ezek kombinációira jól használhatók.